

TÓHÁTI ZSUZSA

nyárutó

magadra húzod ezt a bő nyarat
 beletemetkezel
 húsa eltakar
 dús szelek fújnak a lombok alatt
 ne várj a napra
 kendővel takard el jól magad
 dolgokba mártózol
 falon a képek ablakok
 fejedből száraz falevelek
 kihullnak nevek városok
 utánanyúlsz
 de nem találsz
 gőzölgő szembogarak fölött
 bőr alatt és koponyád mögött
 dőreség volt így fogadni a semmit
 magad elé vonsz egy lebbenő ruhát
 szürke vad madár a hajnal
 ablakod előtt lapulva vár
 pillanat s áttöri szűk szobád falát
 vajúdva kel a nap
 s közben kutyák tépik szét az éjszakát
 kezed lelóg az ágyról
 tanulnod kell az új szabályt

(2021)

TÓHÁTI ZSUZSA (1987) Létavértés